Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 20—21. Warszawa, dnia 24 lipca 1928 r. Rok X.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr., z przesyłką zwyczajną 1 zł. 00 gr., poleconą 1 zł. 40 gr. Prenumerata kwartalna 5 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. wewn. 24, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał III-ci, która wynosi zł. 5.00.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

241.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 20 czerwca 1928 r.

o pieczęciach urzędowych.

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 grudnia 1927 r. o godłach i barwach państwowych oraz o oznakach, chorągwiach i pieczęciach (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 980) zarządzam co następuje:

§ 1. Pieczęcie urzędowe wyrabiane są z metalu.

§ 2. Pieczęć państwową tłoczy się bądź na samym dokumencie, na którym winna być umieszczona, bądź też o ile chodzi o dokumenty o charakterze szczególnie uroczystym — na wosku, przymocowując ją sznurkiem do dokumentu.

Pieczęć państwową przechowuje Prezes Rady Ministrów.

§ 3. Władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe używają do tłoczenia w papierze oraz do tuszu pieczęci następujących wymiarów: władze naczelne — pieczęci o średnicy 46 mm., władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, podległe bezpośrednio władzom naczelnym — pieczęci o średnicy 39 mm., wszystkie inne władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe — pieczęci o średnicy 36 mm.

Sąd Najwyższy, Najwyższy Trybunał Administracyjny, Trybunał Stanu, Trybunał Kompetencyjny, Generalny Inspektor Sił Zbrojnych, Sztab Generalny i Najwyższy Sąd Wojskowy używają pieczęci o średnicy 46 mm.

Kancelarja Cywilna Prezydenta Rzeczypospolitej, Gabinet Wojskowy Prezydenta Rzeczypospolitej oraz Biura Sejmu i Senatu używają pieczęci o średnicy 39 mm.

Wątpliwości co do wymiarów pieczęci, jakich mają używać poszczególne władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, rozstrzyga właściwa władza naczelna.

§ 4. Do laku wszystkie władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe używają pieczęci o średnicy 30 mm.

§ 5. Do legitymacyj, paszportów, dokumentów pocztowych oraz innych dokumentów, na których ze względu na szczupłość miejsca nie mogą być używane pieczęcie normalnego wymiaru, można używać pieczęci o średnicy 20 mm.

§ 6. Do tłoczenia w ołowiu używa się plombownicy z herbem państwowym na jednej matrycy i nazwą właściwego urzędu na przeciwległej matrycy.

Wymiary i wzory plomb ustalą właściwe władze naczelne jednolicie dla wszystkich podległych sobie władz i urzędów.

§ 7. Używanie w pieczęciach nazw skróconych odpowiednich władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych — ze względu na długość tych nazw — jest dopuszczalne na mocy decyzji właściwej władzy naczelnej.

§ 8. Sposób przechowywania oraz ilość egzemplarzy pieczęci, które mają znajdować się w posiadaniu poszczególnych władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych, określają szczegółowo instrukcje, wydane przez właściwe władze naczelne. Instrukcje te mogą również określać szczegółowo właściwość stosowania pieczęci i ich poszczególnych rodzajów, jako też sposób oznaczania poszczególnych egzemplarzy pieczęci tej samej władzy, urzędu, zakładu, instytucji lub przedsiębiorstwa państwowego.

§ 9. Pieczęci, określonych w §§ 3 — 7, używają wyłącznie władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe. Władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa niepaństwowe, wykonywające w pewnym zakresie funkcje organów państwowych, używają także i w tym zakresie własnych pieczęci.

§ 10. Pieczęci, określonych w §§ 3 — 7, używają także publiczne szkoły powszechne, rady szkolne okręgowe, powiatowe i miejscowe, dozory szkolne i opieki szkolne.

§ 11. Państwowe szkoły akademickie, które używały w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia odmiennych, tradycyjnych pieczęci mogą ich używać nadal w zakresie, który ustali Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Państwowe szkoły akademickie mogą używać obok innych rodzajów pieczęci także pieczęci do tłoczenia w wosku.

§ 12. Władze i urzędy samorządowe używają do tłoczenia w papierze oraz do tuszu pieczęci następujących wymiarów: władze i urzędy wojewódzkich związków komunalnych i miasta stołecznego Warszawy — 45 mm. na 36 mm., władze i urzędy powiatowych związków komunalnych i miast wydzielonych z powiatów — 40 mm. na 32 mm., władze i urzędy gmin wiejskich i innych gmin miejskich — 35 mm. na 28 mm.

§ 13. Do laku władze i urzędy wszystkich związków samorządowych używają pieczęci o wymiarze 30 mm. na 24 mm.

§ 14. Do legitymacyj i innych dokumentów, na których ze względu na szczupłość miejsca nie mogą być używane pieczęcie normalnych wymiarów, można używać pieczęcie o wymiarze 25 mm. na 20 mm.

§ 15. Szkoły samorządowe i szkoły zawodowe dokształcające używają pieczęci, określonych w §§ 12 — 14.

§ 16. Przepisy o stosowaniu pieczęci i ich poszczególnych rodzajów przez władze i urzędy samorządowe, o sposobie ich przechowywania, o ilości egzemplarzy pieczęci, które mają znajdować się w posiadaniu poszczególnych władz i urzędów samorządowych oraz o używaniu w pieczęciach nazw skróconych ze względu na długość nazw odpowiednich władz i urzędów samorządowych — wyda Minister Spraw Wewnętrznych.

§ 17. Władze naczelne, władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, podległe bezpośrednio władzom naczelnym oraz władze i urzędy wojewódzkich związków komunalnych i Magistrat miasta stołecznego Warszawy kierują zamówienia na pieczęcie do Mennicy Państwowej bezpośrednio. Inne władze, urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe kierują je za pośrednictwem władz przełożonych, podległych bezpośrednio władzom naczelnym, władze i urzędy powiatowych związków komunalnych oraz gmin miejskich i wiejskich — za pośrednictwem wojewódzkich władz administracji ogólnej.

Instrukcje, wydane przez właściwe władze naczelne, a o i lechodzi o władze i urzędy samorządowe — przez Ministra Spraw Wewnętrznych, mogą ustanawiać wyjątki od powyższej zasady.

§ 18. W razie zagubienia pieczęci należy zawiadomić o tem bezzwłocznie władzę bezpośrednio przełożoną, względnie nadzorczą, właściwego prokuratora sądu okręgowego oraz Mennicę Państwową.

§ 19. Pieczęcie, które z powodu zniszczenia, uszkodzenia, zwinięcia władzy lub urzędu (zakładu, instytucji, przedsiębiorstwa państwowego) lub też z innych powodów nie mogą być nadal używane, należy bezzwłocznie przekazać Mennicy Państwowej za pośrednictwem właściwej władzy naczelnej; pieczęcie władz i urzędów wojewódzkich związków komunalnych oraz miasta stołecznego Warszawy należy przekazywać za pośrednic-

twem Ministra Spraw Wewnętrznych, a pieczęcie władz i urzędów powiatowych związków komunalnych oraz gmin miejskich i wiejskich — za pośrednictwem wojewódzkich władz administracji ogólnej.

§ 20. Mennica Państwowa winna na żądanie sądów, urzędów prokuratorskich i władz bezpieczeństwa bezpłatnie dokonywać ekspertyz i wydawać orzeczenia co do autentyczności pieczęci urzędowych i ich odcisków.

§ 21. W okresie do dnia 28 marca 1930 r. poszczególne władze naczelne mogą ustalać jednakowe dla wszystkich podległych im władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych terminy prekluzyjne, od których dotychczas używane pieczęcie mają być zastąpione nowemi.

Po wprowadzeniu nowych pieczęci wszystkie dawne pieczęcie władz, urzędów, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw państwowych winny być przekazane Mennicy Państwowej za pośrednictwem właściwych władz naczelnych, pieczęcie władz i urzędów wojewódzkich związków komunalnych i miasta stołecznego Warszawy — za pośrednictwem Ministra Spraw Wewnętrznych, a pieczęcie władz i urzędów powiatowych związków komunalnych oraz gmin miejskich i wiejskich — za pośrednictwem wojewódzkich władz administracji ogólnej.

§ 22. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, wszystkim ministrom oraz Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(D. U. R. P. z dnia 28 czerwca 1928 r. Nr. 65, poz. 593).

Podatki bezpośrednie.

242.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 czerwca 1928 r.

w sprawie opłat za prace wykonane przez zarząd katastralny na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego

Na podstawie § 58 austrjackiej ustawy z dnia 23 maja 1883 r. o ewidencji katastru podatku gruntowego (Dz. u. p. Nr. 83) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 155) w sprawie zmiany §§ 54 i 57 tejże ustawy zarządzam co następuje:

§ 1. Za prace wykonane przez zarząd katastralny pobierać się będzie opłaty według następujących taryf:

L. P.		Oznaczenie przedmiotu pracy, podpadającego opłacie	zł.	gr.	U w a g i
		A. Prace rysownicze i pisarskie:			**Do L. p. 1 i 2.** Odciski map można sprzedawać tylko w miarę zapasu t. j. po odliczeniu trzech egzemplarzy, potrzebnych dla celów urzędowych katastru gruntowego. Dla władz i urzędów państwowych zalicza się 50% należytości wyszczególnionych pod L. p. 1 i 2.
1		Za t. zw. mokrodruki od karty	10	00	
2		Za odciski map sporządzone zapomocą suchodruku			
	a	bez oznaczenia parcel od karty	24	00	
	b	z oznaczeniem parcel w druku od karty . .	40	00	
3		Za adjustowanie odcisków map bez względu na skalę taksa zasadnicza	5	00	**Do L. p. 3.** Adjustowanie polega na kolorowaniu parcel budowlanych, wodnych, drogowych i kolejowych, tudzież kopalni piasku i gliny. Pod punktem należy rozumieć sumę hektarów i parcel przedmiotu zamówienia.
		nadto za każde 100 punktów, ...	—	50	
		gdy conajmniej $^1/_8$ część sekcji pokryta jest parcelami budowlanemi, drogowemi i wodnemi, dodatkowa należytość od karty. .	10	00	
4		Za kolorowanie i opisanie zarysu map . . .	1	50	**Do L. p. 10.** Przy kopjach całych kart, obejmujących niwy gęsto oparcelowane, tudzież przy kopjach sporządzonych w Archiwum Map na kalce do negrografji, należy zaliczyć prócz należytości pod L. p. 10a, także dodatek ryczałtowy w kwocie 10 zł. od całej karty, zaś 5 zł. od połowy karty. Parcele położone w jednej i tej samej gminie katastralnej i należące do tego samego właściciela, mają być uważane razem jako jeden kompleks gruntowy. Urzędnicy techniczni urzędów państwowych, tudzież przysięgli mierniczowie i ich zarejestrowani zastępcy, o ile sami kopjują w sprawach ściśle urzędowych, względnie dotyczących wykonywania ich zawodu, płacą 50% należności, wyszczególnionych pod L. p. 10 a.
5		Za zupełne kolorowanie odcisków map bez względu na skalę—taksa zasadnicza, . . .	5	00	
		nadto za każde 100 punktów	5	00	
6		Za kolorowanie pewnych oznaczonych części odcisków map lub kopij i to tylko na wyraźne żądanie zamawiającego taksa zasadnicza	5	00	
		nadto za każde 10 punktów.	—	50	
7		Za wpisanie liczb parcel do odcisków map całych gmin lub pojedyńczych całych kart taksa zasadnicza	3	00	
		i za każdą parcelę	—	04	
8		Za wpisanie liczb parcel do pewnych oznaczonych części odcisków map taksa zasadnicza	3	00	
		i za każdą parcelę	—	10	
9		Za wrysowanie dodatkowych zmian w odciskach map bez względu na skalę taksa zasadnicza	6	00	
		i za każdą nowopowstałą parcelę	—	06	
		Za wrysowanie parcel drogowych, wodnych lub kolejowych od każdego decymetra długości przedmiotu na mapie.	—	50	
10	a	Za kopje map i plany sytuacyjne z oznaczeniem parcel liczbami, bez względu na skalę taksa zasadnicza	7	00	
		nadto za każdy punkt	—	08	
	b	Za pomniejszenie lub powiększenie szkicu taksa zasadnicza	12	00	
		nadto za każdy punkt	—	10	
11	a	Za odpisy arkuszy posiadłości gruntowej, protokółów parcelowych, wyciągi z arkuszy posiadłości grunt., oraz wpisanie powierzchni na kopjach i planach sytuacyjnych taksa zasadnicza	3	00	
		nadto za każdą pozycję	—	08	

L. P.		Oznaczenie przedmiotu pracy, podpadającego opłacie	zł.	gr.	U w a g i
	b	Za wyciągi z protokółu parcelowego taksa zasadnicza	3	00	
		nadto za każdą pozycję	—	10	
	c	Za poświadczenie powierzchni i czystego dochodu wydawane w formie wyciągów np. dla reklamacyj wojskowych lub urzędów ziemskich jak L. p. 11 a			
12		Za odpisy opisu granic i innych aktów pomiaru katastralnego od arkusza	8	00	
13		Za współrzędne punktów trygonometrycznych w odniesieniu do linij sekcyjnych mapy oryginalnej — od punktu	4	00	
14		Za wyciągi z operatu katastralnego pomiaru poligonalnego co do współrzędnych i opisów topograficznych punktów poligonalnych za każdy punkt	2	00	
15		Za odrysy szkiców polowych (manuale) — taksa zasadnicza	10	00	
		nadto za wpisanie oznaczeń parcel i miar od każdej parceli lub miary	—	10	
16	a	Za odciski przeglądowych kart gmin katastralnych od karty	24	00	
	b	Za kopje kart przeglądowych od każdego decymetra kwadr.	3	00	
17		Za druki na arkusze posiadłości grunt. lub protokółu parcelowego od arkusza . . .	—	50	
18		Za papier rysunkowy od arkusza	1	50	
19		Za kalkę płócienną od 1 dm^2	—	25	
20		Za kalkę papierową od 1 dm^2	—	05	
21		Tablica do zamiany miar dolno-austrjackich na metryczne	2	00	

Do L. p. 11.

Jako pozycje uważa się nazwiska posiadaczy, parcele, ilość zamian, na sążnie i złote, zniesienia i sumy końcowe. O ile strona zamawiająca nie zażąda wyraźnie, by zamianę na morgi uwidocznić w odpisie dla każdej parceli zosobna, zamienia się tylko sumy ostateczne i tylko za tę czynność wolno zaliczyć należytość.

Urzędnicy urzędów państwowych, przysięgli mierniczowie i ich zarejestrowani zastępcy, tudzież notarjusze i adwokaci, o ile sami sporządzają wyciągi dla celów ściśle urzędowych, względnie dla celów związanych z wykonywaniem ich zawodu, płacą na rzecz Skarbu Państwa 50% należności taryfowych. Odpisy potrzebne dla sprostowania lub założenia ksiąg gruntowych sporządzone siłami sądowemi wolne są od opłat taryfowych. Odpisy lub wyciągi dla zawiązujących się spółek wodnych tudzież dla okręgowych urzędów ziemskich w wypadkach przymusowego wykupna nieruchomości, wolne są od opłat taryfowych. Wolne od opłat są także wszelkie odpisy i wyciągi dla celów skarbowych. Na żądanie urząd katastralny może sprostować lub uzupełnić zmianami arkusze gruntowe znajdujące się w posiadaniu stron o ile arkusze te zostały sporządzone przez administrację katastralną. Za każdą zmienioną pozycję zalicza się 10 groszy.

Do L. p. 15.

Odrysy manuala sporządza wyłącznie urząd katastralny.

Do L. p. 17, 18, 19, 20.

Należytości mogą być zaliczone tylko w tych wypadkach, gdy materjału użyto do wykonania zamówienia.

Dochód z tego źródła przypada w całości na rzecz Skarbu Państwa.

L. P.	Oznaczenie przedmiotu pracy, podpadającego opłacie	zł.	gr.	U w a g i
	B. Czynności urzędowe, potrzebne do utrzymania w ewidencji operatów katastralnych.			
22	Za przepisanie całej, części lub reszty posiadłości gruntowej na nowego posiadacza	1	00	**Do L. p. 22.** Jeżeli uchwała sądowa lub arkusz zgłoszeń obejmuje realności zapisane w kilku arkuszach tej samej gminy, opłatę w wysokości 1 zł. zalicza się tylko za pierwszy akusz, za dalsze po 30 gr. od każdego arkusza. Gdy nabyta cała posiadłość lub jej reszta ma być przeniesiona do arkusza nabywcy, zalicza się należytość wyszczególniona pod L. p. 23.
23	Za przepisanie poszczególnych parcel, przechodzących jednym aktem prawnym na nowonabywcę taksa zasadnicza	1	00	**Do L. p. 23.** Przy utworzeniu nowego arkusza grunt' dolicza się nowonabywcy także należytość za ilość użytych druków według L. p. 17. Przy sporządzeniu arkuszy grunt. dla gmin zrekonstruowanych wymierza się należytości według L. p. 23 z wyłączeniem opłaty za druki. Opłatę według L. p. 23 zalicza się we wszystkich wypadkach ewidencyjnych, pomiarowych lub niepomiarowych z wyjątkiem wypadków zmian w przedmiocie i w uprawie, gdy nie zachodzi równocześnie zmiana w posiadaniu, tudzież w razie sprostowania omyłek w operacie katastralnym, które wogóle są wolne od wszelkich opłat.
	nadto od każdych choćby rozpoczętych 10 parcel . . . . , .	—	30	
24	Za pomiary urzędowe podczas urzędowego pobytu urzędnika w gminie taksa zasadnicza	3	00	**Do L. p. 24.** Jeżeli pomiar obejmuje kilka parcel, położonych w różnych miejscach tej samej gminy, należy liczyć taksę zasadniczą tylko jeden raz, a następnie po 30 gr. od każdych 10 arów. Za przeprowadzenie podziałów w operacie katastralnym w wypadkach przewidzianych w ustępach a, b, art. 1 ces. rozporządzenia z 1 czerwca 1914 r. dz. u. p. Nr. 117 (zbiór okólników b. Gen. Dyr. kat. zeszyt 4 Nr. 73 z r. 1916) zalicza się całą należytość wedle L. p. 23 i pół należytości wedle L. p. 24 przyczem jednak wszystkie parcele działowe, objęte jednym planem (w tej samej gminie) należy uważać jako jedną grupę. Za pomiary zmian w przedmiocie i w uprawie, jeśli nie zachodzi jednocześnie zmiana w posiadaniu według L. p. 24, jeśli zaś zachodzi także zmiana w posiadaniu cała opłata według L. p. 23 i 24.
	nadto od każdych 10 arów mierzonej powierzchni	—	30	
	Za każde dalsze rozpoczęte 10 arów liczy się również	—	30	

L. P.	Oznaczenie przedmiotu pracy, podpadającego opłacie	zł.	gr.	Uwagi
	C. Pomiary na żądanie stron interesowanych.			**Do L. p. 25 i 26.** Gdy pomiar ma być wykonany niezwłocznie a zatem poza kolejnością przyjętych poprzednio zamówień, podwyższa się opłatę podstawową do podwójnej wysokości. Dodatek od wartości mierzonego obszaru zalicza się tylko wtedy, gdy chodzi o pomiar zabudowanych części w miastach ponad 10.000 mieszkańców. Do kompetencji Izby Skarbowej należy ustalenie należytości pomiarowych w wypadkach, gdy chodzi o zdjęcie małych obszarów, a wartość tychże przekracza 200.000 zł. Oprócz należytości pod L. p. 25 lub 26 zobowiązane są strony do zwrotu kosztów za: a) sporządzenie potrzebnych dokumentów pomiarowych według taryfy za kopje, b) użycie przy pomiarze pomocników i praktykanta pomiarowego, c) odszkodowanie za instrumenty: za użycie instrumentu za dzień 10 zł. za pół dnia . . . . 5 „ za taśmę pryzmat it.p. za dzień 2 „ d) podróż koleją i furmankami na miejsce pomiaru i zpowrotem, e) opłaty pocztowe. Strony obowiązane są do dostarczenia materjału na znaki graniczne. Czas wynoszący ponad 4 godziny liczy się jako pełny dzień, do czterech godzin—pół dnia.
25	Za przeprowadzenie podziału gruntów na żądanie stron interesowanych zalicza się od ogólnej sumy, wydzielić się mającej powierzchni,			
a	opłatę podstawową wynoszącą przy powierzchni do 0.30 ha	30	00	
	ponad 0.30 — 0.60 ha	35	00	
	ponad 0.60 — 1.20 ha	40	00	
	za każdy dalszy rozpoczęty hektar—więcej o	15	00	
b	dodatek od wartości mierzonego obszaru za każde 100 zł. do wysokości 1000 zł. . .	2	00	
	za każde dalsze rozpoczęte 1000 zł. wartości po	3	00	
26	Za pomiar dróg, kolei, kanałów itp. pomiary lub świadczenia liczy się odszkodowanie za każdy dzień pracy polowej po . . .	50	00	
27	Za prace kancelaryjne związane z wykonanym pomiarem (L. p. 25 i 26) lub obliczeniem powierzchni w powiatach rekonstrukcyjnych, za każde 4 godziny czynności	10	00	

§ 2. Pobór należytości wyszczególnionych pod L. p. 22, 23 i 24 niniejszej taryfy, tudzież grzywien na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 155) uskutecznia się równocześnie z poborem podatku gruntowego na podstawie wymiaru, dokonanego przez administrację katastralną.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

(Dz. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1928 r. Nr. 66 poz. 608).

243.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 8 czerwca 1928 r.

dotyczące taryfy opłat za prace wykonane przez zarząd katastralny na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego.

Na podstawie § 55 pruskiej ustawy z dnia 8 lutego 1867 r. dotyczącej dalszego podziału i poboru podatku gruntowego w sześciu wschodnich prowincjach Państwa i zażaleń przeciw nadmiernemu obciążeniu podatkiem gruntowym (Zb. ust. pr. str. 185), oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1925 r. w sprawie zmiany kompetencji Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu odnośnie do spraw katastralnych w województwie poznańskiem i pomorskiem (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 691) zarządzam co następuje:

§ 1. Za prace wykonane przez zarząd katastralny pobierać się będzie opłaty według następującej taryfy:

L. p.	Oznaczenie przedmiotu pracy, podpadającego opłacie	Opłata zł.	Opłata gr.	Uwagi
	A. Prace rysownicze i pisarskie.			**Do L. p. 1.**
1.	Za kopje z map katastralnych sporządzone na papierze rysunkowym przez przekłucie, oraz za użycie już istniejących kart dodatkowych liczy się osobno dla każdego obrębu: opłata podstawowa, ...	10	—	Ilość punktów oznacza suma parcel, hektarów, budynków i odcinków bonitacyjnych. Za sporządzenie kopji na kalce liczy się połowę opłaty.
	a nadto za każdy punkt	—	40	**Do L. p. 1 i 2a.**
2a.	Za uzupełnienie kopji przez zestawienie rysunku z odrębnych kart dodatkowych, tudzież za wszelkie plany sporządzone w innej podziałce, niż odnośna mapa lub też w sposób odmienny od przyjętego w katastrze, jak również za odrysy szkiców polowych, tudzież za inne prace rysownicze niewymienione w niniejszej taryfie, oblicza się należytość wedle zużytego czasu, licząc za każdą rozpoczętą godzinę pracy . .	3	—	Za zużyty arkusz papieru rysunkowego o formacie 1000/666 mm. zalicza się stronom 4 zł., za arkusz kalki płóciennej 8 zł., za arkusz kalki papierowej 2 zł. Za połówki, ćwiartki i ósemki tych materjałów liczy się odpowiednią część ceny arkusza, najmniej za 1/8. Stronom przysługuje prawo dostarczenia papieru lub kalki.
2b.	Za prace pisarskie niewymienione w niniejszej taryfie oblicza się należytość wedle zużytego czasu, licząc za każdą rozpoczętą godzinę pracy.	2	—	**Do L. p. 3.**
3.	Za odbitki litograficzne map od arkusza . .	10	—	Odbitek litograficznych nie wolno dzielić na części.
	zaś za odbitki zarysów polowych w formacie 1/2 arkuszowym	5	—	**Do L. p. 4.**
4.	Za odpisy i wyciągi z aktów katastralnych jak np. z protokółów parcelowych lub pomiarowych, matrykuł, doniesień o zmianach własności według wzorów A i B do rozporz. z 19.XII. 1919 r. L. 79 (Dz. Urz. Nr. 9 z r. 1920) tudzież za podział rent i t. p. bez podania właścicieli sąsiednich parcel, liczy się za każdą choćby częściowo zapisaną stronę druku	3	50	Strony tytułowej nie wlicza się.
5.	Za odpisy podane pod L. p. 4 z wyszczególnieniem nazwisk właścicieli sąsiednich parcel liczy się za każdą choćby rozpoczętą stronę druku	4	—	**Do L. p. 6.**
6.	Za dodatkowe uwidocznienie zmian w przedłożonych przez strony odpisach aktów katastralnych liczy się za pierwszą zmienioną pozycję	1	—	Jako pozycję liczy się każdą zmianę uwidocznioną w akcie. **Do L. p. 1—6.**
	za każdą następną pozycję po	—	25	Za kopje i odpisy z operatów katastralnych, sporządzone przez interesantów liczy się połowę należytości taryfowej, bez względu na uwierzytelnienie tychże.
	z wyjątkiem uwidocznienia zmian w sumarycznych matrykułach gruntowych i budynkowych udzielonych gminom i obszarom dworskim dla celu poboru podatku gruntowego, które wykonuje się bezpłatnie.			Do powyższych należytości dolicza się wszelkie opłaty pocztowe i koszta opakowania.

L. p.	Oznaczenie przedmiotu pracy, podpadającego opłacie	Opłata zł.	Opłata gr.	U w a g i
	B. Prace pomiarowe.			**Do L. p. 7.** Opłaty oblicza się również za resztówki pozostające dotychczasowemu właścicielowi, jeżeli zmierzenie ich było koniecznem dla upewnienia pomiaru lub przeprowadzenia podziału. Gdy pomiar ma być wykonany niezwłocznie, a zatem poza kolejnością przyjętych poprzednio zamówień, podwyższa się opłatę podstawową do podwójnej wysokości. Jeżeli chodzi o przeprowadzenie działu ściśle wedle podanych warunków przez strony (np. ściśle podana powierzchnia), natenczas podwyższa się opłatę podstawową o 50%. Izba Skarbowa może w razie udowodnionego ubóstwa strony interesowanej zniżyć koszta pomiaru do 50% pełnej należytości taryfowej. Do kompetencji Izby Skarbowej należy ustalenie należytości pomiarowych w wypadkach, gdy chodzi o zdjęcia małych obszarów a wartość tychże przekracza 200.000 zł. (np. w miastach).
7.	Za przeprowadzenie podziału gruntów lub zmiany granic wykonane na żądanie stron interesowanych zalicza się od każdej posiadłości:			
	a) opłata podstawowa, wynosząca przy powierzchni do 0.25 ha	30	—	
	ponad 0.25 ha do 0.50 ha	40	—	
	ponad 0.50 ha do 1.00 ha	50	—	
	i t. d. za każdy dalszy rozpoczęty ha więcej o	25	—	
	b) dodatek od wartości mierzonego przedmiotu wynoszący:			
	za każde 100 zł. do wysokości 1000 zł. . .	2	—	
	za każde dalsze rozpoczęte 1000 zł. wartości po	4	—	
8.	Za pomiar dróg, kolei, kanałów i t. p. tudzież za odrębnie przeprowadzone odgraniczenia gruntów, przyspieszone oszacowania budynków i inne pomiary liczy się odszkodowanie ryczałtowe za każdy dzień pracy polowej po	50	—	**Do L. p. 7 i 8.** Czas pracy wynoszący ponad 4 godziny liczy się jako pełny dzień a do 4 godzin jako 1/2 dnia. Oprócz należytości taryfowych obowiązane są strony do zwrotu kosztów za: a) sporządzenie potrzebnych dokumentów pomiarowych, b) użycie przy pomiarze pomocników pomiarowych i praktykanta katastralnego, c) odszkodowania z tytułu użycia własnych instrumentów, d) podróż koleją i furmanką na miejsce pomiaru, e) opłaty pocztowe. Strony są ponadto obowiązane do dostarczenia materjału na znaki graniczne.

§ 2. Wszelkie dotychczasowe przyznane ulgi taryfowe za prace wykonane dla innych władz i urzędów państwowych i samorządowych znosi się.

W myśl jednak art. 224, ust. 1 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. R. P. Nr. 102, poz. 836) wolne są od należytości i stempli odpisy z operatów katastralnych, sporządzone i uwierzytelnione dla celów postępowania przy zawiązywaniu spółek wodnych dla osuszenia i nawodnienia gruntów i ochrony od powodzi, tudzież w myśl art. 18 ust. 2 ustawy o wykonaniu reformy rolnej z dnia 28 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 1, poz. 1) odpisy z operatów kastralnych potrzebne okręgowym urzędom ziemskim w związku z przeprowadzeniem przymusowego wykupu nieruchomości.

§ 3. Wszelkie dokumenty w postępowaniu, tymczącem się operatów pomiarowych (katastralnych), są wolne od opłaty stemplowej, na mocy ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, art. 141 ust. 9 względnie art. 154 ust. 2).

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1925 r. dotyczące taryfy opłat za prace wykonane przez zarząd kastralny na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 151) tudzież z dnia 22 grudnia 1926 r. o zmianach w tej taryfie (Dz. U. R. P. Nr. 128, poz. 767).

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1928 r. Nr. 66, poz. 609).

Opłaty stemplowe.

244.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

160. *(Art. 66).* W przypadku konkretnym sporządzoną została dnia 10 marca 1926 r. umowa, na mocy której osoba A sprzedała osobie B 340.000 m^3 drzewa sosnowego na pniu za cenę po 5 szylingów angielskich za 1 m^3. Przy podpisaniu umowy kupujący zapłacił sprzedającemu część ceny kupna 10.000 funtów ang. Według dalszej treści umowy powyższa zaliczka ulegać będzie amortyzacji przez odpowiednie zarachowanie na poczet ceny na drzewo przez nabywców odebrane, reszta zaś ceny będzie uiszczona przy miesięcznych obrachunkach.

Aktem z dnia 28 stycznia 1927 r. osoba B oświadczyła, że podstawia osobę C we wszystkie prawa i zobowiązania wypływające z powołanego kontraktu z dnia 10 marca 1926 r., a w szczególności przekazuje osobie C prawa, wypływające z wypłacenia dodatku w sumie 10.000 funtów ang.". Osoba C oświadczyła, że „zna dokładnie osnowę kontraktu z dnia 10 marca 1926 r., zna stan eksploatacji nabytej partji drzewa oraz rachunkowości cedenta i cesję przyjmuje".

„Cena cesyjna określona została na 10.000 funtów ang."; osoba C potwierdziła odbiór tej sumy.

Powyższa umowa cesji z dnia 28 stycznia 1927 r. zawarta między B i C podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% przewidzianej w art 66 (punkcie 1) u. o. s. W myśl art. 70 u. o. s. należy za podstawę wymiaru tej opłaty przyjąć wartość prawa, będącego przedmiotem cesji. W myśl art. 7 (ustępu drugiego) u. o. s. wartość ta ma być ustalona w kwocie, wyrażającej łączną wartość wszystkich świadczeń wzajemnych, do których zobowiązała się osoba C według treści aktu cesji. Temi świadczeniami wzajemnemi są: 1) kwota 10.000 funtów ang., które osoba C zapłaciła osobie B, 2) wartość zobowiązań, przyjętych przez osobę C, a więc w szczególności kwota, którą osoba C, jako cesjonarjusz osoby B jest obowiązana zapłacić osobie A tytułem reszty ceny kupna za drzewo. Takie ujęcie uzasadnia się też dalszem postanowieniem art. 7 u. o. s., według którego „za świadczenie wzajemne uważa się przyjęcie długu do zapłaty" (L. D. V. 3297/6/28).

161 *(Art. 88).* Pismo, stwierdzające umowę, według której dzierżawca ceduje komisowe prawa, wynikające z kontraktu dzierżawy, wzamian za sumę pieniężną, którą cesjonarjusz płaci dotychczasowemu dziarżawcy i zarazem „podstawia cesjonarjusza we wszelkie zobowiązania, wynikłe z kontraktu dzierżawy" podlega opłacie w wysokości 1% od zobowiązań cesjonarjusza, a zatem od sumy wynikającej ze zliczenia. 1) kwoty pieniężnej, którą cesjonarjusz płaci dotychczasowemu dzierżawcy 2) tenuty dzierżawnej i innych świadczeń, do których dotychczasowy dzierżawca jest obowiązany na rzecz wydzierżawiającego na mocy kontraktu dzierżawcy — za czas od dnia cesji do dnia wygaśnięcia kontraktu dzierżawy. (L. D. V. 3297/6/28).

162. *(Art. 111).* Pełnomocnictwo, udzielone przez jednego mocodawcę jednemu pełnomocnikowi, a upoważniające do zastępstwa w *kilku* sprawach, podlega opłacie *jednokrotnej* w wysokości 3 zł. względnie 1 zł.

Pełnomocnictwo takie, upoważniające do zastępstwa w dwóch sprawach, z których jedna należy w pierwszej instancji do sądu *powiatowego*, a druga w pierwszej instancji do sądu okręgowego podlega opłacie w wysokości 3 zł.

Ustęp ostatni art. 111 u. o. s. może być stosowany tylko w przypadku, gdy pełnomocnictwo tyczy się *jednej* sprawy". Nie może więc być stosowany:

a) do pełnomocnictw ogólnego (generalnego) gdyż ono tyczy się *wszelkich* spraw mocodawcy,
b) do pełnomocnictwa, upoważniającego do zarządu nieruchomością, gdyż ten zarząd

wymaga działania w imieniu mocodawcy w całym szeregu spraw (zawieranie szeregu oddzielnych umów najmu, umów o dostawę lub robotę, zastępowania mocodawcy przed sądami i władzami administracyjnemi i t. d.),

c) do pełnomocnictwa szczególnego ale wymieniającego dwie lub więcej spraw.

Jeżeli więc w przypadku, wymienionym pod a, b lub c, pełnomocnictwo zostało udzielone „przez dwie lub więcej osób, albo dwu lub więcej upełnomocnionym", to podlega opłacie równającej się iloczynowi z pomnożenia kwoty 3 zł., względnie 1 zł., przez ilość mocodawców, względnie przez ilość pełnomocników. Jeżeli więc w temsamem piśmie, pełnomocnictwo, określone wyżej pod a, b lub c, zostało udzielone przez dwie lub więcej osób dwu lub więcej upełnomocnionym, to należy kwotę 3 zł. względnie 1 zł. pomnożyć przez iloczyn, wynikający z pomnożenia ilości mocodawców przez ilość pełnomocników. Przykład: w razie udzielenia pełnomocnictwa ogólnego przez trzech mocodawców dwom pełnomocnikom, opłata wynosi 18 zł. (to jest 3 zł. pomnożone przez 6, przyczem 6 równa się iloczynowi z pomnożenia 3 przez 2. (L. D. V. 3297 6/28).

163. *(Art. 111 i 157).* W razie sporządzenia pełnomocnictwa w formie aktu notarjalnego, podlegają:

a) akt notarjalny — opłacie w wysokości 3 zł. względnie 1 zł. przewidziany w art. 111 u. o. s.

b) *pierwszy* wypis — tylko opłacie, przewidzianej w art. 157 u. o. s. to jest po 1 zł. od każdej pełnej lub zaczętej stronicy, przyczem kwota opłaty za cały wypis nie może być wyższą od kwoty opłaty od aktu, wymienionej wyżej w punkcie „a",

c) każdy *następny* wypis — opłacie w wysokości 3 zł. względnie 1 zł., przewidzianej w art. 111 u. o. s. *oraz* opłacie przewidzianej w art. 157 u. o. s., a bliżej określonej wyżej w punkcie „b".

Teza podana wyżej w punkcie „b", według której z powodu wydania *pierwszego* wypisu *nie* należy pobrać opłaty, przewidzianej w art. 111, uzasadnia się brzmieniem ustępu trzeciego art. 111, według którego opłacie, przewidzianej w tym arkule „podlega każdy egzemplarz pełnomocnictwa".

Z tekstu, tylko co przytoczonego, wynika, że opłatę, przewidzianą w art. 111, należy pobrać tyle razy, ile jest egzemplarzy pełnomocnictwa. Ponieważ zaś wypis pierwszy jest pierwszym (a nie drugim) egzemplarzem pełnomocnictwa, przeto — wobec uiszczenia — w myśl punktu 2 art. 111 — opłaty od aktu notarjalnego ponowne pobranie opłaty, przewidzianej w art. 111, ma nastąpić dopiero przy wydaniu wypisu drugiego. (L. D. V. 3297 6/28).

Podatki konsumcyjne.

245.

OKÓLNIK L. D. VI. 3879/2/28 r.

dnia 8 czerwca 1928 r.

w sprawie komisowej sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego.

Do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, wszystkich Izb Skarbowych i Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojew. w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia następująco § 4 rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1928 r. w sprawie komisowej sprzedaży wyrobów monopolu spirytusowego (kredyt). (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 5, poz. 57):

1) w skład Komisji oprócz właściwego Naczelnika Urzędu Akcyzowego oraz przedstawiciela Dyrekcji P. M. S. wchodzi Naczelnik Urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych (względnie jego zastępca) tudzież Inspektor Kontroli Skarbowej, urzędujący w tym powiecie, w którym prowadzi przedsiębiorstwo osoba, ubiegająca się o detaliczną komisową sprzedaż wyrobów monopolu spirytusowego,

2) posiedzenia Komisji mają się odbywać w miejscowym Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych.

Warszawa, dnia 8 czerwca 1928 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Wojtowicz*

246.

Odpis.

OKÓLNIK Nr. D. VI. 5575/2/28.

W sprawie skażania spirytusu do wyrobu pasty „Rycin".

Do Izby Skarbowej w Krakowie.

Na sprawozdanie z dnia 16 marca b. r. L. 3153/IV/28 w powyższej sprawie Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że stosowane obecnie środki skażające spirytusu do wyrobu pasty „Rycin" (nigrozyna, lub kalafonja, lub kamfora, lub szare mydło) niezabezpieczają w dostatecznej mierze od zużycia tego spirytusu do innych celów.

Spirytus do fabrykacji past spirytusowych należy skażać przez dodanie 2 l spirytusu drzewnego i 1 l olejów ketonowych na 1 hl 100° spirytusu, przyczem środki te winny odpowiadać wymogom przewidzianym przez rozporządzenie o skażaniu z dnia 23.I 1926 r.

Warszawa, dn. 19 czerwca 1928 r.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *W. Grabowski.*

L. D. 5575/2/28.

Izbie Skarbowej (wszystkie) i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu Wydział Skarbowy w Katowicach

do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dnia 19 czerwca 1928 r.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *W. Grabowski*

Monopol Spirytusowy.

247.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 1/II.

W sprawie dodatkowych kontyngentów zakupu.

Do Wszystkich gorzelni rolniczych.

Dyrekcja P. M. S. umożliwiła organizacjom gorzelniczym (Zachodnio-Polskie Zjednoczenie Spirytusowe i Polskie Zrzeszenie Spirytusuwe) wywiązanie się z obowiązań, wypływających z likwidacji dzierżawionego przez te organizacje monopolu spirytusowego w Turcji, przez uregulowanie ich długów z funruszów D. P. M. S. z tem, że zainteresowane organizacje, względnie ich członkowie spłacą dług zaciągnięty w D. P. M. S. w ciągu 10-ciu lat na możliwie dogodnych warunkach, ustalonych w umowie z dnia 15 listopada 1927 r. między D. P. M. S., a wspomnianemi organizacjami.

Jeden z warunków umowy przewiduje, że w razie przyznania przez D. P. M. S. dodatkowego kontyngentu, gorzelnie zreszone zobowiążą się do przelania połowy należności na umorzenie powyższego długu.

Pierwsza rata długu ma być spłacona w kampanji bieżącej w 1927/28 i w najbliższych dniach D. P. M. S. przystępuje do podziału niewykorzystanych ilości kontyngentu zakupu. Ilości te są nieznaczne, wobec czego na zasadzie art. 56 ust 6 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym i reskryptu p. Ministra Skarbu z dn. 10/II 1928 r. L. 1650/2/D. A. M. W-wa, D. P. M. S. zawiadomienia, iż pierwszeństwo do otrzymania dodatkowego przydziału kontyngentu zakupu zostało przyznane gorzelniom, które złożą deklarację, upoważniającą D. P. M. S. do potrącenia 50% należności za ten dodatkowy kontyngent na poczet pierwszej raty długu. O ile zatem gorzelnia reflektuje na przydział dodatkowego kontyngentu zakupu, należy niezwłocznie nadesłać za pośrednictwem właściwej organizacji odpowiednie podanie i upoważnienie według załączonego wzoru. Jeśli podanie już zostało złożone bez upoważnienia do potrąceń, należy takie upoważnienie dodatkowe nadesłać. Do podpisania deklaracji upoważniona jest wyłącznie osoba podpisana na dyspozycji kasowej, znajdującej się w D. P. M. S.

Gorzelnie zrzeszone w zobowiązanych organizacjach gorzelniczych które nie złożą powyższych upoważnień w terminie do dnia 22-go lutego b. r., dodatkowego kontyngentu w kampanji bieżącej nie otrzymają, o czem osobno zawiadamiane nie będą.

Na powyższych warunkach mogą uczestniczyć w podziale dodatkowych kontyngentów również gorzelnie nie należące do zainteresowanych organizacji o ile między temi gorzelniami a organizacjami nastąpi odpowiednie porozumienie.

Warszawa, dnia 11 lutego 1928 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

Załącznik.

Gorzelnia:

. . . .

woj. . . . .

Do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego — Wydział II w Warszawie.

PODANIE

Upraszam o przydzielenie mi na kampanję 1927/28 dodatkowego kontyngentu zakupu w ilości . . . . hl.

Upoważniam jednocześnie Dyrekcję P. M. S., by z należności za przydzielony mi — na zasadzie niniejszego podania — dodatkowy kontyngent zakupu, wypłaciła mi połowę tej należności, a drugą połowę zapisała na umorzenie długu . . . . (wpisać nazwę Organizacji gorzelniczej, do której podpisany należy) z tytułu umowy z dnia 15 listopada 1927 r. z Dyrekcją P. M. S.

podpis:

poświadczenie podpisu
przez Urząd Skarbowy.

UWAGA: Umowę z dnia 15 listopada 1927 r. podpisały: Zachodnio-Polskie Zjednoczenie Spirytusowe, (Poznańska i Pomorska Spółki Okowiciane) i Polskiej Zrzeszenie Spirytusowe.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 2/II.

Do wszystkich gorzelni rolniczych

1) W sprawie stosowania art. 11 ust. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym w kamp. 1927/28 r.

Dla uniknięcia nieporozumień i zbędnych reklamacyj, Dyrekcja P. M. S. zawiadamia, że obliczanie należności po myśli ust. 2 art. 11 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26

marca 1927 r. (Rz. Ust. Nr. 32 poz. 289) o monopolu spirytusowym — w kamp. 1927/28 dotyczyć będzie wyłącznie tych gorzelni rolniczych, które dostarczą całkowity oznaczony przez D. P. M. S. kontyngent zakupu spirytusu w bieżącej kampanji, o ile ten kontyngent oznaczony był w takiej wysokości, przy której powołany ust. 2 art. 11 wogóle miałby zastosowanie.

UWAGA:

Za całkowicie dostarczony kontyngent zakupu Dyrekcja P. M. S. uważać będzie ilość spirytusu 100°, odpowiadającą ilość oznaczonego kontyngentu zakupu, a wykazaną w dokumentach odprawy spirytusu z gorzelni.

2) Dopuszczalny niedobór w dostawach spirytusu kontyngentowego.

Gorzelnia może bez skutków, przewidzianych w art. 51 ust. 5 lit. a cytowanego wyżej Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, nie dostarczyć w danej kampanji ilości spirytusu mieszczącej się w granicach 2% kontyngentu zakupu. lub w granicach 1000 ltr. 100° spirytusu. Powyższy dopuszczalny niedobór pozostaje bez wpływu na cenę nabycia spirytusu, przypadającą według art. 11, **tylko w wypadkach,** gdy kontyngent zakupu danej gorzelni ustalony był w takiej wysokości. przy której nie mają zastosawania postanowienia ust. 2 art. 11 powołanego Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytuswym.

Warszawa, dnia 18 lutego 1928 r.

Dyrektor:

(—) J. Kuroczycki

OKÓLNIK ZEWNĘTZRNY Nr. 3/VII.

Do wszystkich izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów, oddziałów D. P. M. S., oraz wytwórni i Hurtowni P. M. S.

Księgowanie obrotów przy komisowej sprzedaży.

W związku z rozporządzeniem Ministerstwa Skarbu z dnia 26 stycznia r. b. L. 424/28/D.K. w sprawie komisowej sprzedaży wyrobów P. M. S. Dyrekcja w przedmiocie księgowania obrotów komisowej sprzedaży zarządza, co następuje:

1) Komisje przy Urzędach Akcyzowych, które przyznają i uruchomiają komisową sprzedaż — przesyłają Dyrekcji P. M. S. (Dział Kredytowy) wraz z zawiadomieniem o przyznaniu komisu — kwit Kasy Skarbowej na złożone przez daną osobę lub firmę zabezpieczenie. Dział Kredytowy po odpowiedniem odnotowaniu, przesyła kwit Kasy Skarbowej do Wydziału VII, celem zaksięgowania i przechowania jako depozytu.

2) Hurtownia, po otrzymaniu zawiadomienia z Urządu Akcyzowego o przyznaniu danej osobie lub firmie prawa komisowej sprzedaży wydaje towar na zasadzie zamówienia (wzór Nr. 144—VII) w myśl ostaniego ustępu § 2 okólnika Ministerstwa Skarbu.

3) Po otrzymaniu zamówienia Hurtownia postępuje jak przy sprzedaży wyrobów monopolowych (§ 220 Tymcz. Instr.) wypisując fakturę i zlecenie wzór Nr. 145 — VII.

4) Hurtownia po wydaniu towaru, spisuje go na rozchód w księdze „Wódek i Spirytusu" na podstawie wykonanego zlecenia (wzór Nr. 145 — VII), zaznaczając, jako komisową sprzedaż.

5) Wpłaty ze sprzedaży komisowej wyrobów Hurtownia zapisuje na przychód w księdze Kasowej względnie Wpłat do P. K. O. w zależności od miejsca wpłacenia i wydaje ponownie towar do wysokości wpłaconej sumy w myśl § 6 okólnika Ministerstwa Skarbu.

6) Hurtownia prowadzi Księgę „Odbiorców", w której otwiera osobne konto dla każdego komisanta. W nagłówku każdego konta winny być wypisane suma przyznanego kredytu komisowego oraz data i numer rozporządzenia przyznającego kredyt.

Konto komisanta obciąża się na podstawie wykonanego zlecenia sumą należną i uznaje się za dokonanie wpłaty.

Do sprawozdania miesięcznego Hurtownia dołącza szczegółowy wyciąg obrotów z kont komisantów.

7) Przy zwrocie skrzyń należy się kierować przepisami okólnika Nr. 43/II z dnia 30.11.1926 r. i Nr. 59 z dnia 26.8.1927.

8) Wyroby monopolowe, wydane komisantom, Wytwórnia po otrzymaniu z Hurtowni materjału, dotyczącego komisowej sprzedaży, księguje jako zwykłą sprzedaż — obciąża rachunek Odbiorców (konta poszczególnych komisantów) sumą wydanych w komis wyrobów i kredytuje rachunek Dochodów.

9) W końcu okresu obrachunkowego (bilansowego) ustalona faktyczna pozostałość wyrobów monopolowych u komisantów zestornowana winna być z rachunku „Dochodów" na r-k „Komisowej Sprzedaży", a przy otwarciu ksiąg odwrotnie.

Warszawa, dnia 21 lutego 1928 roku.

Za Dyrektora

(—) *Cz. Jankowski*

Naczelnik Wydziału:

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 4/II.

Do Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy oraz Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Wstrzymanie sprzedaży spirytusu fabrykom wódek, karanym za przekroczenia Rozp. Prezydenta R. P. o monopolu spirytusowym.

Nadsyłane przez władze skarbowe wykazy o karalności w myśl okólnika D. P. M. S. z dn. 4.12.1925 r. Nr. 88/IV świadczą o systematycznem przekraczaniu przez fabryki wódek gatunkowych

przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Rz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), co naraża Skarb Państwa na straty.

W celu zapobieżenia stratom Skarbu, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego prosi o podanie za pokwitowaniem do wiadomości wszystkich właścicieli oraz odpowiedzialnych kierowników fabryk wódek gatunkowych, że, opierając się na przepisach art 26 cytowanego wyżej rozporządzenia z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym, począwszy od dnia 1 kwietnia 1928 r. odmawiać będzie sprzedaży spirytusu tym fabrykom wódek, które dwukrotnie ukarane zostaną za wypuszczanie do obrotu handlowego wyrobów wódczanych w naczyniach o mniejszej od wykazanych na etykiecie pojemności lub o niższej stopniowości.

Okólnik niniejszy winien być wpisany jednocześnie do księgi rozporządzeń fabryki wódek.

Warszawa, dnia 14 marca 1928 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 5/V.

W sprawie wykupu aparatów kontrolno-mierniczych syst. „Siemensa".

Do wszystkich gorzelń.

Na mocy rozporządzenia p. Ministra Skarbu z dnia 19.12.27 r. L. 23038/27, w sprawie wykupu aparatów kontrolno-mierniczych syst, „Siemensa", Dyrekcja P. M. S. podaje do wiadomości, iż termin nadsyłania przez właścicieli gorzelń odnośnych zgłoszeń ustala się do dnia 1 września 1928 roku, przyczem realizacja wykupu aparatu odbywać się będzie do dnia 13 marca 1928 roku.

Wobec stwierdzonych niedokładności w nadsyłanych przez gorzelnie zgłoszeniach, Dyrekcja P. M. S. zaznacza, iż przedsiębiorca w zgłoszeniu winien podać cenę i rok nabycia aparatu kontrolnego mierniczego, firmę, która go wykonała oraz wyszczególnić przedmioty stanowiące komplet aparatu (aparat kontrolny, filtr miedziany, naczynia przelewowe miedziane, żelazne lub cynkowe, części zapasowe i opakowanie — wszytko w pełnym komplecie). Ponadto należy zaznaczyć ile kampanji był czynny aparat po nabyciu, oraz dołączyć dowody stwierdzające cenę nabycia, ewentualnie jego osobnych części, które gorzelnia chce odstąpić.

Dołączenie dowodów stwierdzających cenę nabycia aparatu typu „Gebr. Siemens et Co" zakupionego w Ministerstwie Skarbu nie jest konieczne.

W wypadku częściowego spłacania przez gorzelnię aparatu, należy przedstawić odnośny dokument wystawiony przez firmę „Technika Gorzelnicza", względnie podanie terminów potrąceń uskutecznionych przez Dyrekcję P. M. S. na podstawie złożonej w swoim czasie deklaracji.

Zgłoszenie powyższe winna gorzelnia przesłać do Dyrekcji P. M. S. za pośrednictwem właściwego Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych.

Warszawa, dn. 12 marca 1928 roku.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 6/VII.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV, Wydziału Skarbowego woj. Śląskiego, urzędów akcyz i monopolów, Państwowych wytwórni wódek, państwowych i komisowych hurtowni, sklepów monopolowych, państwowej rektyfikacji spirytusu w Toruniu, tymczasowego biura eksploatacji cystern i beczek w Poznaniu.

W sprawie generalnych rewizyj przedsiębiorstw D. P. M. S.

Zgodnie z § 17 Przepisów o jednolitych zasadach kasowości i rachunkowości w przedsiębiorstwach państwowych oraz bilansowaniu i inwentaryzowania ich majątku, wydanych przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli (Dz. Urz. Min. Skarbu 1925 r. Nr. 27, poz. 595) winny być przeprowadzone **w dniu 31 marca r. b. rewizje kasy oraz spisy inwentarzowe** przez Komisje Generalnej Rewizji we wszystkich przedsiębiorstwach i zakładach P. M. S. (Państwowych Wytwórniach Wódek, Komisowych Rozlewniach Wódek, Państwowych i Komisowych Hurtowniach, Sklepach Monopolowych, Państwowej Rektyfikacji Spirytusu w Toruniu, Tymczasowem Biurze Eksploatacji Cystern i Beczek).

W tym celu dla każdego przedsiębiorstwa i zakładu P. M. S. winny być utworzone Komisje Generalnej rewizji w składzie, przewidzianym w §§ 20 i 22 Zarządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 grudnia 1925 r. o współdziałaniu urzędników skarbowych w nadzorze nad przedsiębiorstwami i zakładami D. P. M. S. (Mon. Polski 1926 r. Nr. 2).

Jako przedstawiciele D. P. M. S. w skład tych Komisyj wchodzą z urzędu kierownicy odnośnych przedsiębiorstw i zakładów, względnie ich zastępcy, oraz księgowi. Pozatem do niektórych Komisyj Generalnej Rewizyj zostaną nadto wydelegowani inspektorzy oraz urzędnicy Dyrekcji P. M. S.

W komisowych rozlewniach i komisowych hurtowniach Komisje Generalnej Rewizji spisują inwentarz w obecności komisanta, lub upoważnionej prawnie przez niego osoby, który narówni z Komisją podpisuje odośny spis inwentarza.

Z rewizji kas przedsiębiorstw i zakładów P. M. S. Komisje Generalnej Rewizji sporządzą oddzielne protokóły, które winny obejmować również spis depozytów znalezionych w kasie (papiery wartościowe, gwarancje, weksle i t. p.).

Spisy inwentarzowe winny obejmować remanenty spirytusu, wódek, butelek, skrzyń i materjałów oraz ruchomości. Wszystkie części składowe majątku P. M. S. powinny być podane w spisach inwentarzowych zgodnie z rzeczywistością pod względem ilości i ich wartości, ustalonej na podstawie książek rachunkowych.

W Państwowych Wytwórniach Wódek, w których prowadzony jest rozlew komisowo, należy spis inwentarzy przeprowadzić oddzielnie w wytwórni i oddzielnie w rozlewni komisowej, przyczem spisuje się z natury remanenty spirytu-

su, wódki, butelek próżnych, skrzyń, materjałów pomocniczych i wogóle przedmioty i artykóły, wydane w myśl umowy komisantowi przez Wytwórnię.

W komisowych hurtowniach spisem inwentarzowym należy objąć faktyczny zapas wódek, skrzyń i wogóle majątku monopolowego, znajdującego się w komisowej hurtowni.

Ponieważ pozostałości kasowe i spisy inwentarzowe przy rocznem zamknięciu rachunków winny być uzgodnione z pozostałościami w księgach buchalteryjnych, przeto zarządza się, by przedsiębiorstwa i zakłady P. M. S. oraz komisowe hurtownie wódek w dniu 31 marca r. b. po dokonaniu rewizji kasy i sporządzeniu spisu inwentarzowego żadnych operacyj pieniężnych i towarowych nie dokonywały, jak to: przyjmowania pieniędzy do kasy, wpłat, przyjęcia sprzedaży, wysyłki spirytusu, wódki, skrzyń, butelek, materjałów i ruchomosci.

Wogóle w dniu 31 marca r. b. ze względu na inwentaryzację zezwala się przedsiębiorstwom i zakładom D. P. M. S. na zawieszenie czynności fabrykacyjnych i handlowych.

Spisy inwentarzowe w dniu 31 marca winny być sporządzane z natury z całą skrupulatnością i dokładnością, przyczem w państwowych i komisowych hurtowniach oraz sklepach monopolowych **obowiązkowo należy sprawdzić zawartość każdej skrzyni.**

Niezbędną pomoc w ludziach obowiązani są udzielić Komisji Generalnej Rewizji kierownicy przedisębiorstw i zakładów P. M. S. oraz właściciele komisowych hurtowni.

Pozatem Komisje Generalnej Rewizji przeprowadzą rewizje obrachunkowe rocznych obrotów w czasie od 1 do 15-go kwietnia w państwowych i komisowych hurtowniach oraz sklepach monopolowych, oraz w czasie od 25 kwietnia do 15 maja w państwowych wytwórniach wódek, w Państwowej Rektyfikacji Spirytusu oraz w Tymczasowem Biurze Eksploatacji Cystern i Beczek.

Spisy inwentarzowe oraz protokóły rewizji rocznych obrotów należy sporządzać na blankietach, wysyłanych do wszystkich przedsiębiorstw i zakładów P. M. S.

Protokół rewizji Kasy, spisy inwentarzowe oraz protokóły rewizji rocznych obrotów winny być sporządzane w państwowych wytwórniach wódek, komisowych rozlewniach, Państwowej Rektyfikacji Spirytusu i Tymcz. Biurze Eksploatacji Cystern i Beczek w 3 egzemlarzach, a w państwowych i komisowych hurtowniach oraz sklepach monopolowych w 4 jednobrzmiących egzemplarzach, przyczem pierwszy egzemplarz przesłany winien być do Wydziału VII D. P. M. S. drugi — wydany przewodniczącemu Komisji Gen. Rewizji, trzeci — pozostawiony na miejscu celem dołączenia do akt i czwarty — przesłany do macierzystej wytwórni.

Warszawa, dnia 12 marca 1928 roku.

Dyrektor.
(—) *J. Kuroczycki*

OKOLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 7/II.

Do Wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów, Urzędów Podatków i Opłat Skarbowych, Oddziałów D. P. M. S., Wytwórni oraz Państwowych Hurtowni D. P. M. S.

Dot. zabezpieczenia komisowej detalicznej sprzedaży.

W celu należytego wykonania Rozporządzenia Ministra Skarbu w sprawie komisowej sprzedaży wyrobów Państwowego Monopolu Spirytusowego (Dz. Urz. Min. Skarbu zdnia 15 lutego 1928 r. Nr. 5, poz. 57) Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje poniżej wyszczególnione wskazówki, a mianowicie:

1. Przy stosowaniu § 2 wspomnianego Rozporządzenia należy mieć na uwadze co następuje:

a) Należy sprawdzać, czy gwarancje bankowe i dokumenty solidarnej poręki odpowiadają ściśle załączonym do Rozporządzenia wzorom Nr. Nr. 4 i 5.

b) Dla uproszczenia czynności kancelaryjnych pożądanem jest posiadanie bezterminowych gwarancyj bankowych.

c) Należy prowadzić dokładną ewidencję wszelkich zabezpieczeń.

W przypadku wystawienia gwarancyj bankowych solidarnej poręki z określonym terminem, należy odnotować te terminy w założonym do tego celu terminarzu i przestrzegać terminu upływu ważności gwarancji.

d) W celu uzyskania opinji Ministerstwa Skarbu, co do gwarancyj bankowych lub dokumentów solidarnej poręki, należy zwracać się do Departamentu Obrotu Pieniężnego tegoż Ministerstwa z pismem następującej treści:

„Urząd Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . . . prosi o zaopinjowanie, czy może być uznany za wystarczające zabezpieczenie list gwarancyjny (względnie dokument solidarnej poręki) na zł. . . . . . z terminem . . . . wydany przez . . . . . na zabezpieczenie detalicznej komisowej sprzedaży wyrobów Monopolu Spirytusowego, która ma być udzielona . . . . . . w . . . . . ".

e) Po uzyskaniu przychylnej opinji Ministerstwa Skarbu należy odnotować liczbę i datę reskryptu w terminarzu, zaś reskrypt przechować w odpowiednich aktach i dalej postępować w myśl § 4-go Okólnika L. D. 424/2/28.

W razie nieprzychylnej opinji Ministerstwa Skarbu złożone zabezpieczenie należy zwrócić petentowi za pokwitowaniem odbioru.

Nadmienia się, że Ministerstwo Skarbu odmawia uznania gwarancyj, wystawianych przez instytucje, których statuty wyraźnie nie upoważniają do wydawania tychże.

f) Na cztery tygodnie przed upływem terminu złożonego listu gwarancyjnego, lub dokumentu solidarnej poręki, należy wezwać detalistę do odnowienia zabezpieczenia. O ile prolongata lub odnowienie zabezpieczenia nie nastąpi, należy na tydzień przed upływem terminu wstrzymać dal-

sze wydawanie komisantowi towaru i wystosować do gwaranta wezwanie treści następującej:

„Z dniem . . . . . . upływa termin listu gwarancyjnego (względnie dokumentu solidarnej poręki) Nr. . . . . . wydanego na zebezpieczenie detalicznej komisowej sprzedaży, udzielonej . . . . . . w . . . . Opierając się na warunkach wspomnianego listu gwarancyjnego (lub dokumentu solidarnej poręki) Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w . . . wzywa (wymienić gwaranta, który wystawił list gwarancyjny lub dokument solidarnej poręki) do wpłacenia zagwarantowanej sumy na rachunek Nr. . . . . w Pocztowej Kasie Oszczędności w . . . . . należący do (wymienić Państwową Wytwórnię lub Hurtownię wódek w której detalista pobierał towar)".

g) W razie otrzymania listu gwarancyjnego lub dokumentu solidarnej poręki z nowym terminem należy nie wstrzymując wydawania towaru detaliście, ponownie uzyskać opinję Ministerstwa Skarbu co do złożonego zamiennego zabezpieczenia.

Po uzyskaniu opinji Ministerstwa Skarbu dawne zabezpieczenie może być zwrócone.

h) Jeżeli, pomimo skierowanego do gwaranta wezwania, zapłata nie nastąpiła w przepisanym terminie, należy wszcząć przymusowe dochodzenie należności w myśl § 7 Rozporządzenia.

i) Jednocześnie z egzekucją na majątku dłużnika w myśl wspomnianego § 7 Rozporządzenia należy wszcząć dochodzenie należności od gwarantów względnie żyrantów weksla kaucyjnego przez odpowiedni Oddział Prokuratorji Generalnej R. P. W tym celu należy cały materjał dowodowy (podanie o udzielenie komisu, zaprotestowany weksel oraz deklarację, list gwarancyjny lub dokument solidarnej poręki z odpisem wezwania o zapłatę, odpisy zamówień detalisty na towar, pokwitowania z odbioru towaru, wyciąg z rachunku detalisty) przesłać do odpowiedniego Oddziału Prokuratorji Generalnej z prośba o wszczęcie dochodzenia przy zawiadomieniu Min. Skarbu Dep. Obr. Pieniężnego w sprawach dotyczących listu gwarancyjnego i o wszczęciu egzekucji powiadomić Wydział II D. P. M. S.

j) Weksle in blanco, t. j. weksle bez podania sumy i terminu, mogą być wystawione tylko na blankietach o wartości Zł. 30.— Weksli z wystawioną zawczasu datą (terminem) płatności, przyjmować nie należy.

Wystawca powinien podpisać weksel u dołu z prawej strony weksla, czytelnie pod pieczątką, o ile podpisuje w imieniu zarejestrowanej firmy, o ile zaś nie, to powinen podać pod podpisem swój adres. Żyranci podpisują, również z podaniem adresów, na odwrocie weksla wpoprzek wązkiej strony weksla; ponad każdym podpisem winno być zostawione wolne miejsce dla wpisania cesji, która brzmi:

„Ustępuję na zlecenie (imię i nazwsiko następnego żyranta)". Ostatnia cesja winna opiewać na Urząd Skarbowy.

W razie, gdyby detalista, który zabezpieczył udzielony mu komis wekslami, dopuścił do jakiejkolwiek zwłoki w uregulowaniu należności, należy natychmiast wstrzymać dalsze wydawanie towaru i zażądac od niego zapłaty całej należności.

O ile zapłata nie nastąpi w ciągu najbliższych trzech dni, należy weksel wypełnić na sumę należności z datą płatności tegoż trzeciego dnia i skierować weksel do miejscowego rejenta dla dokonania protestu, poczem przystąpić do kroków egzekucyjnych.

2) Kontrola na miejscu u detalisty — komisanta (punkt 9 załącznika Nr. 2 do Rozp. Min. Skarbu) polegać winna na sprawdzeniu zapasu wódek w dniu rewizji i prawidłowości obrachunku na podstawie książki komisowej sprzedaży (§ 11 Rozp. Min. Skarbu) w sposób następujący:

podlicza się sumę przychodu (wartość otrzymanego w komis towaru), sumy wpłacone wykazane w rozchodzie (§ 6 Rozp. Min. Skarbu) i wyprowadza się saldo, które składa się z wartości zapasu towaru znalezionego przy rewizji po cenie hurtowej oraz sumy uzyskanej ze sprzedaży w czasie od (od daty ostatniej wpłaty) do dnia rewizji.

Obrachunek wg. księgi komisowej sprzedaży sprawdza się od daty ostatniego poświadczenia zgodności przez Wytwórnię czy Hurtownię w zależności, gdzie komisant pobiera towar.

W książce komisowej sprzedaży rewidujący wyprowadza saldo, czyniąc w książce następujący nadpis:

„Przy rewizji w dn. . . . . . . okazało się, że wyprowadzone wyżej saldo Zł. . . . . składa się z wartości znalezionego zapasu wódek Zł. . . . . . i sumy uzyskanej ze sprzedaży w czasie od (od daty ostatniej wpłaty) do dnia rewizji Zł. . . . .".

Dalsze zapisy w księdze komisowej sprzedaży należy rozpocząć od powyżej wykazanego salda.

3) Ustalony w Rozporządzeniu Min. Sakrbu (punkt 1 załącznika Nr. 2) termin wpłacania wpływów z komisowej sprzedaży, należy rozumieć w ten sposób, że komisant jest obowiązany wpłacać te wpływy dnia 1-go każdego miesiąca, względnie o ile ten dzień jest dniem świątecznym, to winien wpłacać je w najbliższym dniu powszednim.

4) W przypadku jakichkolwiek wątpliwości należy zwracać się wyłącznie do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Warszawa, dnia 23 marca 1928 roku.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki*

ODPIS.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 marca 1928 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu oraz cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych.

Na mocy art. 20, 21, 29 i 96 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia **26 marca**

1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P Nr. 32, poz. 289) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę kosztów własnych spirytusu oczyszczonego określa się od dnia 1 kwietnia 1928 r. w wysokości 170 zł. za 1 hl. spirytusu 100°.

§ 2. Opłatę skarbową łącznie z udziałem związków komunalnych od 1 hl. spirytusu 100° ustala się od dnia 1 kwietnia 1928 r. w wysokości:

a) od spirytusu wyrobionego w kraju . . . . . . 750 zł.

b) od spirytusu i przetworów spirytusowych, przywożonych z zagranicy oraz z obszarów, na których rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym nie obowiązuje łącznie z dochodem monopolowym . . . 1.000 „

§ 3. A. Od dnia 1 kwietnia 1928 r. obowiązują poniżej podane ceny sprzedażne za 1 hl. spirytusu monopolowego, wydanego w składzie, wyznaczonym przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego:

a) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, do wzmacniania win i soków oraz do wyrobu wszelkiego rodzaju esencyj . . . . 1.150 zł.

b) za spirytus oczyszczony na cele domowe, lecznicze ,naukowe, do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych, do naczyń odbiorcy . . . . 1.305 „

c) za spirytus oczyszczony dla aptek, szpitali, do wyrobu środków galenowych oraz do wyrobu alkoholu absolutnego . 990 „

d) za spirytus oczyszczony do wyrobu perfum, wody kolońskiej i wszelkiego rodzaju kosmetyków, oraz do wyrobu mydeł glicerynowych . . . 500 „

e) za spirytus oczyszczony do wyrobu środków leczniczych syntetycznych . . . . 150 „

f) za spirytus surowy lub drugie gatunki rektyfikatu do wyrobu octu . 115 „

g) za spirytus surowy lub poślednie gatunki rektyfikatu na wszelkie inne cele przemysłowe, aniżeli wyżej wymienione . 120 „
za spirytus oczyszczony na te same cele . . . . . 135 „
za spirytus bezwodny na te same cele z wyłączeniem celów napędnych . . . 145 „

h) za spirytus podwójnie oczyszczony i niefiltrowany o 10 zł. drożej od cen powyższych.

i) za spirytus podwójnie oczyszczony i filtrowany o 15 zł. drożej od cen powyższych.

B. Za 1 hl. 100° spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturat) . . 130 „

§ 4. Detaliczną cenę sprzedażną czystych wódek monopolowych łącznie z butelką od dnia 1 kwietnia 1928 r. określa się następująco:

a) mocy 40°	1 l.	0,5 l.	0,25 l.	0,1 l.
	5,45	2,80	1,45	0,65
b) mocy 45°	6,00	3,05	1,60	0,70
c) wyborową mocy 40°	1 l.	0,75 l.	0,5 l.	0,25 l.
	6,25	5,00	3,15	1,65
d) wyborową mocy 45°	6,90	5,50	3,50	1,80

§ 5. Od dnia 1 kwietnia 1928 r. obowiązują poniżej podane detaliczne ceny sprzedażne spirytusu butelkowanego na cele lecznicze i domowe łącznie z butelką:

a) mocy 95°	1 l.	0,5 l.	0,25 l.
	11,80	5,95	3,05

§ 6. Od dnia 1 kwietnia 1928 r. ustala się następujące ceny sprzedażne spirytusu skażonego ogólnym środkiem i przeznaczonego do ogrzewania gazów oświetleniowych, technicznych i innych:

I. Do naczyń odbiorcy w ilości ponad 20 l. loco wytwórnia względnie składnica P. M. S. — 130 zł. za 1 hl. 100°.

II. Rozlanego do butelek:

a) o mocy 92°	1 l.	0,5 l.
w hurcie	1,66	0,87
w detalu	1,90	1,00
b) o mocy 95°		
w hurcie	1,69	0,89
w detalu	1,94	1,02

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

DYREKCJA PAŃSTWOWEGO
MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO
Wydział II.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY NR. 9/II.

Do
Izb Skarbowych — Wydz. IV. Urzędów Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S., Państwowych Wytwórni Wódek. Państwowych i Komisowych Hurtowni i Sklepów Detalicznych

do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, dn. 2 kwietnia 1928 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY NR. 10/11.

Do

Izb Skarbowych Wydział IV; Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Skarbowy; Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych; Państwowych Wytwórni Wódek oraz Państwowych i Komisowych Hurtowni.

W uzupełnieniu okólnika zewnętrznego Dyrekcji P. M. S. z dnia 2 kwietnia r. b. L. 9/II, Dyrekcja P. M. S. komunikuje, iż ceny hurtowe wyrobów monopolowych nie uległy zmianie i wynoszą łącznie z naczyniem:

Wódka zwyczajna	40°	1 l.	0,5 l.	0,25 l.	0,1
		5,01	2,58	1,34	0,60
„ „	45°	5,54	2,81	1,48	0,65
Wódka wyborowa	40°	1 l.	0,75 l.	0,5 l.	0,25 l.
		5,65	4,55	2,85	1,51
„ „	45°	6,24	5,03	3,19	1,66
Spirytus o mocy	95°	1 l.	0,5 l.		0,25 l.
		10,91	5,50		2,83

Warszawa, dnia 24 kwietnia 1928 r.

Dyrektor:
(—) *Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY NR. 11/IV.

W sprawie sprzedaży 95° spirytusu skażonego.

Do

Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Skarbowego — Wydział Skarbowy, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Państwowej Rektyfikacji w Toruniu, Państwowych Wytwórni i Hurtowni, oraz Hurtowni Komisowych.

Ze względu na uskuteczniany rozlew spirytusu skażonego mocy 95°, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego, w myśl Rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia **1926** r. (Dz. Ust. Nr. 24, poz. 143) i z dnia 15 marca **1928** r. (Dz. Ust. Nr. 41, poz. 401), poleca rozpocząć sprzedaż tego spirytusu po cenach następujących:

1. a) posiadacze uprawnień na hurtową sprzedaż spirytusu skażonego, zabierający go z Państwowej rozlewni płacą:

za butelkę 1 litrową zł. 1,59 gr.
„ „ 0,5 „ „ 84 „

b) z Państwowych i Komisowych hurtowni:

za butelkę 1 litrową zł. 1,69 gr.
„ „ 0,5 „ „ 89 „

2. posiadacze **uprawnień** na sprzedaż detaliczną, zabierający spirytus z Państwowej rozlewni i hurtowni bądź z Hurtowni komisowych płacą:

za butelkę 1 litrową zł. 1,69 gr.
„ „ 0,5 „ „ 89 „

Hurtownie prywatne, posiadające prawo sprzedaży spirytusu skażonego, pod względem zwrotu próżnych skrzyń i księgowania obowiązane stosować się do zarządzeń wydanych w Okólniku zewnętrznym Nr. 28/IV z dnia 13 czerwca 1927 r.

Warszawa, dnia 23 maja 1928 r.

Dyrektor:
(—) *Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY NR. 12/III.

W sprawie ważenia przez ekpedycje kolejowe cystern-wagonów ze spirytusem na stacjach nadawczych i stacjach przeznaczenia.

Do

Wszystkich Rektyfikacyj Spirytusu (państwowych i prywatnych) i Państwowych Wytwórni Wódek.

Bardzo często zdarzają się wypadki, iż cysterny-wagony, nadchodzące w stanie pełnym do miejsca przeznaczenia wykazują ogromną różnicę pomiędzy wagą, wskazaną przez nadawcę w liście przewozowym, a wagą kolejową stwierdzoną przez odbiorcę na stacji przeznaczenia. Z różnic tych wynikają niedozwolone przekroczenia zaników drogowych, obciążające niepomiernie Skarb Państwa.

Wymienione cysterny-wagony nadchodzą zazwyczaj do stacyj przeznaczenia w stanie zupełnie dobrym, nie ciekną oraz posiadają zabezpieczenia skarbowe nienaruszone, co dowodzi, iż różnica w wadze spowodowana została niedokładnością jednej z wag, lub też nieścisłem i niedbałem zważeniem przesyłki.

Stwierdzenie faktycznej przyczyny, powodującej nadmierny ubytek spirytusu jest wielce utrudnione.

Dyrekcja P. M. S. poleca wobec tego żądać od kolei sprawdzenia tary cysterny przed naładowaniem i po wyładowaniu. W wyjątkowych wypadkach, jeśli ze względu na terminowość wysyłki sprawdzenie tary cysterny przed naładowaniem okaże się niemożliwem, można tego zaniechać, wszelako za każdorazowem poświadczeniem Dyrekcji P. M. S. ze wskazaniem motywów.

Wobec tego należy żądać, aby każda cysterna-wagon, wysyłana ze spirytusem, była ważona przez kolej zarówno na stacji nadawczej, jak i na stacji przeznaczenia.

Ponieważ na podstawie art. 58 oraz art. 77 części I-szej Przepisów Przewozowych, administracja kolejowa ma obowiązek ustalić wagę przesyłki na stacji nadawczej — na żądanie nadawcy, zamieszczone w liście przewozowym, oraz na stacji przeznaczenia — na ustne żądanie odbiorcy, należy, w myśl powyższych przepisów, przy każdorazowej wysyłce spirytusu w cysternach, umieszczać na listach przewozowych następującą klauzulę:

„Żądamy urzędowego zważenia transportu na stacji nadawczej i stacji przeznaczenia w obecności nadawcy i odbiorcy".

Stwierdzoną wagę należy wpisać do listu przewozowego.

Warszawa, dnia 16 czerwca 1928 r.

Dyrektor:
(—) *Kuroczycki.*

Przepisy celne.

248.

ROZPORZĄDZENIE
Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa
z dnia 13 czerwca 1928 r.
o zmianie rozporządzenia z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych.

Na podstawie art. 7 ustęp d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 lutego 1928 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie materjałów wybuchowych (Dz, U. R. P. Nr 27, poz. 255) otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy wywozie zagranicę materjałów wybuchowych, wytworzonych w kraju, zezwala się na zwrot cła uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów — surowce według następujących norm:

1. Proch lontowy . . .	Zł.	9.—	od 100 kg.
2. Saletry wybuchowe, lignozyt etc.	„	26.—	„ „ „
3. Lonty	„	45.50	„ „ „
4. Kapsle	„	104.—	„ „ „
5. Dynamit	„	28.50	„ „ „
6. Nitrogliceryna . .	„	41.50	„ „ „
7. Trotyl	„	32.50	„ „ „
8, Proch bezdymny .	„	260.—	„ „ „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) ***E. Kwiatkowski.***
Minister Rolnictwa:
(—) ***K. Niezabytowski.***

(D. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1928 r. Nr. 64, poz. 586).

249.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.

z dnia 22 czerwca 1928 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie elektrod z węgla, nie wyrabianych w kraju, do wyrobu karbidu, azotniaku i żelazo-krzemu (ferrosilicium) może być zastosowane na podstawie pozwoleń Ministerstwa Skarbu cło ulgowe, wynoszące 10% cła normalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1928 r. i obowiązywać będzie do dnia 31 grudnia 1928 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1928 r. Nr. 66, poz. 610).

250.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 czerwca 1928 r.

o uidze celnej na śledzie solone

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Na objęte pozycją taryfy celnej 37 p. 4 lit. b) śledzie solone ustanawia się ulgę celną, wynoszącą 66⅔%, o ile 10 kg. tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1928 r. i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1928 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) ***G. Czechowicz.***
Minister Przemysłu i Handlu:
E .Kwiatkowski
Minister Rolnictwa:
K. Niezabytowski

(D. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1928 r. Nr. 66, poz. 611).

251.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU i HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 23 czerwca 1928 r.

o przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 23 listopada 1927 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych od pszenicy i mąki pszennej.

Na podstawie art. 7 p. a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 23 listopada 1927 r. w sprawie ustanowienia ceł wywozowych od pszenicy i mąki pszennej (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 900) przedłuża się do dnia 30 września 1928 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1928 r.

Minister Skarbu:
G. Czechowicz

Minister Przemysłu i Handlu:
E .Kwiatkowski

Minister Rolnictwa:
K. Niezabytowski

(D. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1928 r. Nr. 66, poz. 612).

252.

ROZPORZĄDZENIE MNISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.

z dnia 15 maja 1928 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionych towarów, niewyrabianych w kraju, może być stosowane cło ulgowe, wynoszące 20% cła normalnego.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu orzeka, czy ulga celna będzie zastosowana.

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru:
z 76 p. 7 a. III	Izolatory niemontowane o wadze sztuki powyżej 2 kg.
z 152 p. 1	T. zw. „walczaki", t. j. zbiorniki pary i wody do kotłów wodnorurkowych.
z 152 p. 5 a, b.	Skrzynki sekcyjne kotłów wodnorurkowych.
z 152 p. 6 a, b.	Części kotłowe osobno niewymienione, jako to: dna wygięte, siodła do kotłów sekcyjnych, nasady, zamykadła wszelkich typów, pokrywy włazowe i t. p.
z 169 p. 22 b. II	Izolatory elektryczne montowane.

O ile chodzi o towary, do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9. poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło 20% cła maksymalnego.

§ 2. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oclone w terminie, od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do dnia 31 grudnia 1928 r. włącznie bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem, a ulgowem, o ile tożsamość towaru zostanie stwierdzona przy ocleniu i o ile ulga celna na podstawie niniejszego rozporządzenia zostanie przyznana.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1928 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 5 lipca 1928 r. Nr. 68, poz. 624).

253.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA.

z dnia 24 maja 1928 r.

o ulgach celnych.

Na podstawie art. 7 punkt b ustawy z dnia 31 lipca 1924 w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Poniżej wyszczególnione towary opłacają cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego, wynosi odpowiedni procent, uwidoczniony w poniższej tabeli:

Poz. tar. celnej	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w % cła normalnego
z 108 p. 4 a.	Kwas azotowy skoncetrowany (powyżej 40° Be)	75
z 135	Organiczne związki barwiące syntetyczne do wyrobu laków pigmentowych za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu .	60
z 177 p. 6 b. III i p. 11 a, b.	Papier, wymieniony w poz. 177 p. 6 b. III i p. 11 a b, do wyrobu papieru światłoczułego za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20
z 184 p. 1 a, b, c.	Przędza konopna w motkach nienitkowana od Nr. 6 do Nr. 20 (numeracji angielskiej) włącznie, do wyrobu węży parcianych dla celów pożarnictwa za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	40
z 184 p. 5 a.	Przędza z włókien rami w kłębkach lub na szpulkach surowa, nienitkowana, do wyrobu węży pożarniczych za pozwoleniem Ministerstwa Skarbu	20

O ile chodzi o wymienione towary, do których będą stosowane cła maksymalne w myśl rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 25 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66), cło ulgowe będzie wynosiło uwidoczniony w powyższej tabeli odpowiedni procent cła maksymalnego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do dnia 31 października 1928 r. włącznie.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 5 lipca 1928 r. Nr. 68, poz. 625).

254.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA,

z dnia 25 czerwca 1928 r.

o czasowem zawieszeniu cła wywozowego na ługi glicerynowe pomydlane.

Na podstawie art. 7 ustęp a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Cło wywozowe na ługi glicerynowe pomydlane (poz. 253 tar. celn.) ustanowione na podstawie § 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 448), zawiesza się na przeciąg czterech miesięcy, poczynając od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(D. U. R. P. z dnia 5 lipca 1928 r. Nr. 68, poz. 626).

Pożyczki państwowe.

255.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1928 r.

o zmianie i uzupełnieniu niektórych postanowień rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r. w sprawie ilości i wysokości premij 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej oraz sposobu ich losowania.

Na podstawie art. 3 i 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 lutego 1928 r. w sprawie emisji 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 99) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 lutego 1928 r (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 190) zmienia się jak następuje:

1) § 2 otrzymuje brzmienie następujące:

„Losowanie premij 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej odbywać się będzie publicznie w Ministerstwie Skarbu w sposób następujący:

Z pośród wszystkich nieumorzonych seryj będą wylosowane dla uczestniczenia w premjach w pierwszych 14 losowaniach 500 seryj, a w pozostałych losowaniach ilość seryj równa ilości premij, przypadających do wylosowania w danym terminie.

Premje, uszeregowane według ich wysokości, poczynając od najwyższej, przypadają na wylosowane w ten sposób serje w kolejności ich wylosowania. Rozlosowanie premij między obligacje każdej wylosowanej dla uczestniczenia w premjach serji nastąpi przez losowanie numerów obligacyj. Premje, przypadające na pierwsze 80 seryj, podlegają wylosowaniu każda zosobna, premje zaś pozostałe losowane będą grupami po 10 w ten sposób, że w 10 kolejno po sobie wylosowanych serjach premje przypadać będą na obligacje o tych samych numerach."

2) Dodaje się nowy § 3 treści następującej:

„Serje, wylosowane przy losowaniu premij, są jednocześnie serjami, wylosowanemi celem ich umorzenia. Jeżeli ich liczba będzie mniejszą niż 500, brakująca ilość seryj, podlegających umorzeniu, będzie dodatkowo wylosowana bezpośrednio po zakończeniu losowania premij".

3) Dodaje się następujący § 4:

„Losowanie 4% premjowej pożyczki inwestycyjnej trwać może w ciągu jednego dnia nie dłużej niż 5 godzin. W razie nieukończenia losowania w ciągu tego czasu, dalszy ciąg losowania odłożony będzie do następnego dnia powszedniego".

4) Dawny § 3 otrzymuje numerację § 5.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1928 r. Nr. 64, poz. 587).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

256.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 czerwca 1928 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 maja 1925 r. zmieniającego niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. o wykonaniu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 r. i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych.

§ 1. W punkcie 3 paragrafu 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 maja 1925 r. zmieniającego niektóre postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1924 r. o wykonianiu ustaw z dnia 11 grudnia 1923 r. i z dnia 13 lutego 1924 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 393) po słowach „oraz ostatniego ustępu art 100" dodaje się słowa: „względnie odnośnie do nauczycieli publicznych szkół powszechnych art. 106 lit. d, e i f".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 października 1923 r. w stosunku do tych emerytowanych nauczycieli publicznych szkół powszechnych, względnie wdów i sierot po nich, którym od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie przerachowano zaopatrzeń emerytalnych według rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 393), w stosunku zaś do tych, którym przerachowanie zaopatrzeń według powyższego rozporządzenia już uskuteczniono, wchodzi niniejsze rozporządzenie w życie z mocą obowiązującą od dnia ogłoszenia

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z dnia 30 czerwca 1928 r. Nr. 66, poz. 606).

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 40

Kasy Pogrzebowej Pracowników Skarbowych.

Z powodu śmierci członka Kasy, Edwarda Golasa, w dniu 4 czerwca 1928 r. i Romana Przeniewskiego w dniu 19 maja 1928 r., Kasa wypłaciła zapomogę w sumie 1.200 zł., wobec czego należy się od każdego udziału po 2 zł. Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P. K. O. na konto czekowe Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22, Nr. 42094. 13.VII. 1928 r. 7500.